

Manifest over de rechten van kinderen in oorlogsgebied

Manifesto on the rights of children affected by war

Kris Van den Branden, 2025

For the Dutch version: pages 2 - 3

For the English version: pages 4 - 5

Artwork: Dirk Garcia

Photos: Kris Van den Branden, Lieselot Van den Branden & Veerle Geudens

Als kinderrechten platgebombardeerd worden...

Niets - geen natie, geen staat, geen religie, geen vergeldingsmotief, geen economische drijfveer, geen menselijke ideologie – rechtvaardigt het doden van 18.000 kinderen, noch in Gaza, noch in eender welk ander oorlogsgebied ter wereld. Wat sommige oorlogvoerende regeringen ook mogen beweren: kinderen zijn onschuldig. Als kinderen het slachtoffer worden van gerichte bombardementen op scholen, woonwijken of ziekenhuizen, als ze meedogenloos worden uitgehongerd of neergeschoten, dan worden vuurrode lijnen van wat wij ‘menselijke beschaving’ noemen, overschreden. Kinderen zijn de kanarie in de gitzwarte mijn van de barbarij. Als kinderen ontmenselijkt worden, verdampt alle besef van menselijkheid. Als kinderrechten platgebombardeerd worden, imploderen moreel besef en menselijke waardigheid.

Nood breekt wet, zo wordt door sommige beleidsmakers beweerd, maar geen enkele nood breekt de basisrechten van kinderen. Volgens het Internationaal Verdrag over de Rechten van het Kind, uitgevaardigd door de Verenigde Naties en ondertekend door 196 landen, hebben alle kinderen het recht op: woning, voeding en kleding; ontspanning en vrije tijd; onderwijs; zorg, opvoeding en familie; een naam, identiteit en nationaliteit; bescherming tegen geweld; gezondheidszorg; informatie; een eigen mening; privacy; bescherming tegen kinderarbeid en bescherming als vluchteling. Dit mag geen dode letter zijn. Kinderen horen op de schoolbanken, niet in de vuurlinie. Kinderen horen onbezorgd te spelen en te leren, eerder dan het puin te ruimen van hun kapotgeschoten huizen of tussen dat puin te graaien naar de allerlaatste graankorrel. Kinderen moeten kunnen dromen van een glorieuze toekomst en oprecht geloven dat die ooit werkelijkheid kan worden. Kinderen moeten – dankzij de stichtende voorbeelden in hun omgeving - een sterk geloof kunnen ontwikkelen in de kracht van vreedzame dialoog en communicatie, en in de waarde van respect voor anderen en diversiteit.

De kans is reëel dat de hallucinante oorlogsfeiten die zich voor onze ogen afspelen binnen 50 jaar geboekstaafd worden als een der zwartste pagina's van de 21ste eeuw. Maar wachten we lijdzaam tot de tijd haar oordeel velst of roepen we oorlogszuchtige leiders die systematisch kinderrechten met de voeten treden, nu ter verantwoording? Zegeviert het internationaal recht of het recht van degene met de meeste wapens en de grootste meedogenloze vernielzucht? Elk kind dat sterft als gevolg van een oorlogsconflict, is er een te veel. Kinderen zijn de meest weerloze der onschuldige burgerslachtoffers van niets ontziende oorlogsvoering.

We moeten erop kunnen rekenen dat alle regeringen die zich democratisch en humaan noemen, de uithongering en eliminatie van kinderen als oorlogsmisdaden bestempelen, veroordelen en vervolgen. We hopen dat die regeringen non-profit organisaties steunen die het lot van kinderen in oorlogsconflicten trachten te verbeteren. We hopen dat regeringen moed tonen. De moed om actief aan vrede te werken en de rechten van alle kinderen in oorlogsgebieden te vrijwaren. Want het vergt meer moed om de dialoog aan

te gaan met tegenstanders of vijanden dan oorlog te voeren. Het vergt meer moed om rond de tafel te zitten en doorgedreven onderhandelingen rond vreedevol samenleven te voeren dan bommen te droppen. Het vergt van regeringen moed om niet aan de kant te blijven staan. Het vergt moed om resoluut ‘nee’ tegen onrecht te zeggen, eerder dan weg te kijken:

“Stop the bloody war, stop the killing time. Broker peace and boost the better side of humankind. Do the righteous thing, don’t be blind. Be brave.” (uit de single “Be Brave” van Brandies Band)

Over de auteur

Kris Van den Branden is hoogleraar taalkunde en hoofd van de Educatieve Master Talen van de Faculteit Letteren aan KU Leuven. Aan dezelfde universiteit is hij academisch onderzoeksleider van het Centrum voor Taal en Onderwijs, dat scholen ondersteunt op het vlak van taalvaardigheidsonderwijs en gelijke onderwijskansen. In zijn vrije tijd is Kris Van den Branden de leadzanger en songschrijver van Brandies Band en lid van het acappella ensemble Factor 7.

Over Be Brave

Be Brave is een multidimensioneel project ter verdediging van de basisrechten van kinderen in oorlogsgebieden. Het omvat momenteel:

- het manifest “Als kinderrechten platgebombardeerd worden”,
- de single “Be Brave” van Brandies Band:
 - <https://open.spotify.com/track/5he1wPHkVU89QWJngJXK18?si=c06b90ddacf94e28>
 - <https://music.apple.com/us/song/be-brave/1830813964>
- de videoclip “Be Brave” met artwork van Dirk Garcia, vreedestekeningen van leerlingen van het zesde leerjaar van GOEZO Kerkeblokken Nijlen en de zang van een 17-koppig koor die de lyrics van de single “Be Brave” omzet in een collectieve oproep:
 - <https://www.youtube.com/watch?v=15DO3XdJe6k>

BE BRAVE BRANDIES BAND

Augustus 2025, Leuven/Kessel

When children's rights are blown up...

Nothing – no nation, no state, no religion, no retaliation plan, no economic drive, no human ideology – justifies the killing of 18 000 children, neither in Gaza, nor in any other war zone in the world. Whatever some governments at war may claim: children are innocent. When children become the victims of targeted bombings on schools, hospitals or residential areas, when they are mercilessly shot down or starved to death, red lines of what we call 'human civilization' are crossed. Children are the canary in the pitch black mine of barbarism. When children are dehumanized, all notion of humanity evaporates. When children's rights are bombed to pieces, all sense of morality and human dignity implodes.

Necessity breaks the law, some policy makers claim, but there is not a single necessity that breaks the basic human rights of children. According to the International Convention on the Rights of Children, issued by the United Nations and signed by 196 countries, all children in the world have the right: to have a name, nationality and identity; to be protected from violence; to have a family; to health, food, water, clothing, and a safe environment; to freedom of thought and religion; to privacy; to get access to information; to education; to rest, relax and play; to be protected from harmful work, sexual violence and child abuse; to be protected during war. Children belong in school, not in the line of fire. Children should spend their time playing, exploring the world, having fun and learning, rather than groping for the last grain of rice amid the rubble of their bombarded houses. Children should dream of a glorious future and sincerely believe that their dreams can come true. Inspired by telling examples in their own environment, children should develop a strong belief in the power of peaceful dialogue and communication, and in the value of mutual respect and diversity.

In about 50 years, the horrible war scenes that we witness today are likely to be listed among the most horrific pages in modern history. Will we wait for time to judge or can we boost the courage right now to hold warmongering leaders who systematically violate children's basic rights accountable? Will international law prevail or the right of those with the greatest supply of arms and the greatest urge to destroy? Every child that dies as a consequence of war, is one too many. Children are the most harmless among the innocent victims of blind warfare.

Therefore, we count on all governments who call themselves democratic and humane to condemn the starvation and elimination of children as war crimes and bring those responsible to trial. We hope that those same governments will support non-profit organizations that try to improve the living conditions and protect the rights of children affected by war. We sincerely hope that those governments will be brave and have courage. The courage to actively broker peace and protect the rights of children, wherever they are. Because, in the end, it takes more courage to engage into dialogue with those called 'enemies' or 'opponents' than to rage war. It takes more courage to sit

around the table and negotiate about peaceful co-existence and cooperation than to drop bombs. It takes more courage to say ‘no’ to injustice than to turn a blind eye.

“Stop the bloody war, stop the killing time. Broker peace and boost the better side of humankind. Do the righteous thing, don’t be blind. Be brave.”

(from the single “Be Brave” by Brandies Band)

About the author

Kris Van den Branden is a full professor of linguistics and the head of the language teacher education department at the Faculty of Arts at KU Leuven (Belgium). At the same university he is the academic supervisor of the Centre for Language and Education that supports schools with regard to language teaching and fostering equity in education. In his leisure time Kris is the lead singer and songwriter of Brandies Band and a singing member of the acappella group Factor 7.

About Be Brave

Be Brave is a mixed media project supporting the basic rights of children affected by war. It comprises:

- the manifesto “When children’s rights are blown up”,
- the single “Be Brave” by Brandies Band:
 - <https://open.spotify.com/track/5he1wPHkVU89QWJngJXK18?si=c06b90ddacf94e28>
 - <https://music.apple.com/us/song/be-brave/1830813964>
- the YouTube video “Be Brave” showing artwork by Dirk Garcia, peace drawings by 6th grade pupils of GOEZO Kerkeblokken primary school (Nijlen, Belgium), and featuring a 17-member choir that turns the lyrics of the song “Be Brave” into a collective appeal.

- <https://www.youtube.com/watch?v=15DO3XdJe6k>

August 2025 – Leuven/Kessel